

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 127 din 27.03.2024

Dosar nr.: 379/2022

Petiția nr.: 3998/07.06.2022

Petentă: Fundația Szekler Monitor

Reclamat: ...

Obiect: petenta reclamă comportamentul discriminatoriu și degradant al părții reclamate față de comunitatea maghiară din țară

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

1. Fundația Szekler Monitor cu sediul în Mun. Gheorghieni, Piața Libertății nr. 22, jud. Harghita

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

2. ... cu domiciliu în ...

II. Procedura de citare

3. În temeiul art. 20, alin. 4 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4. În sensul celor mai sus arătate, au fost emise adresele nr. 3998/24.06.2022 și nr. 4446/24.06.2022.

5. Procedura legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerile petentei

6. Petenta sesizează Consiliul cu privire la comportamentul reclamatului pe care îl consideră ca fiind discriminatoriu și degradant față de comunitatea maghiară. Criteriile de discriminare indicate de petentă sunt de apartenență la o comunitate etnică.

7. Se arată că, la data de 15.05.2022 reclamatul a publicat pe pagina sa de socializare facebook, opinia personală despre presupusele datorii pe care Ungaria le-ar avea față de România cât și despre presupuse fapte „antiromânești” ale Ungariei.

8. Petenta precizează faptul că prin mesajul publicat, reclamatul a formulat afirmații false și denigratoare la adresa Ungariei și a conchis că aceasta trebuie să plătească acele datorii.

9. Se arată faptul că, afirmațiile de mai sus au fost însoțite de o serie de fotografii de la un miting în care de prezintă o pancartă ce cuprinde mesajul „*Atrocitățile se plătesc!*”.

10. În continuare petenta învederează faptul că, în data de 21.05.2022 a publicat pe aceeași pagină Facebook, un text care cuprinde afirmații denigratoare la adresa unor cetățeni români etnici maghiari. Se arată că prin mesajul postat, reclamatul a emis o invitație adeptilor săi de a-l însoții în Valea Uzului de Ziua Eroilor.

11. Se arată că urmare a inducerii în eroare a cititorilor, aceștia au reacționat, fiind astfel generate o serie de comentarii precum:

„ - *E momentul ca Ungaria să acorde despăgubiri pentru atrocitățile comise în zona Transilvaniei.*

- *Să nu uităm ce au făcut secuii pe la nunțile românilor după Diktat. Ar fi bine să se dea publicității toate grozăviile suferite de români.*

- *Românul e bun și milos, crede în Dumnezeu. Hunii sunt sălbatici criminali.*

- *Sus Patria și Căpitanul ! (!!)*

- *Vrășmașii neamului.*

- *Hoadrele(...) le au stăpânit vremelnice prin ură și dușmănie, viclenie și forță brută, iar românii au avut mereu de suferit.”*

12. Petenta consideră că afirmațiile publicate pe paginile Facebook deținute de partea reclamată, afectează dreptul maghiarilor din România la demnitate.

13. În aprecierea petentei, fapta de a publica și menține pe pagina de Facebook texte care pun sub semnul întrebării drepturile persoanelor aparținând minorității maghiare garantate de Constituție, respectiv comentarii în aceeași notă, sau care chiar atribuie comportament infracțional comunității maghiare, reprezintă discriminare conform art.2 alin.1 al OG.137/2000, reprezentând o deosebire pe baza de rasă, naționalitate sau etnie care are ca scop restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței și exercitării, în condiții de egalitate, a dreptului la demnitate, la identitate și la asociere.

14. Se arată faptul că la data de 17.05.2022 și respectiv la 21.05.2022, petenta i-a atras atenția părții reclamate asupra faptului că ceea ce face contravine legii, sens în care i-a comunicat somații prin intermediul cărora i-a solicitat ștergerea postărilor care instigă la ură împotriva maghiarilor. Se arată în contextul dat, faptul că partea reclamată a luat în derâdere solicitările petentei și în mod evident că nu le-a dat curs, mai mult decât atât, într-un mod ironic i-a sugerat acesteia să formuleze petiții la CNCD și chiar la „ *globaliștii de la Facebook*”.

15. În concluzie, petenta solicită să se constate faptul că reclamatul se face vinovat de discriminare, hărțuire, tratament degradant, propaganda naționalist-șovină, și de instigare la ură rasială sau națională, comise pe bază de apartenență la o comunitate etnică. De asemenea, se solicită luarea măsurilor legale respectiv: sancționarea reclamatului pentru aceste fapte, obligarea lui la îndepărtarea de pe pagina de Facebook a celor trei texte publicate, precum și a tuturor comentariilor care cad sub incidența OG 137/2000, obligarea la publicarea în mass media a hotărârii adoptate de CNCD.

16. În susținerea celor reclamate, petenta a anexat la dosar o serie de înscrisuri constând în: capturi de ecran privind textul publicat pe facebook, cât și comentariile publicate de urmăritorii părții reclamate, corespondență /somații comunicate reclamatului.

Susținerile părții reclamate

17. Reclamatul nu a formulat apărări în raport de petiția comunicată.

IV. Motivele de fapt și de drept

Cadrul legal aplicabil. Drept național și internațional aplicabil/ jurisprudența

18. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

Constituția României

Art. 1 alin. (3) - Statul român

„(3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.”

Art. 4. alin. (2) - Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni

„(2) România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.”

Art. 16 - Egalitatea în drepturi

„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”

Art. 29 - Libertatea conștiinței

„(1) Libertatea gândirii și a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase nu pot fi îngădite sub nici o formă. Nimeni nu poate fi constrâns să adopte o opinie ori să adere la o credință religioasă, contrare convingerilor sale.

(2) Libertatea conștiinței este garantată; ea trebuie să se manifeste în spirit de toleranță și de respect reciproc.

(3) Cultele religioase sunt libere și se organizează potrivit statutelor proprii, în condițiile legii.

(4) În relațiile dintre culte sunt interzise orice forme, mijloace, acte sau acțiuni de învrăjbire religioasă.

(5) Cultele religioase sunt autonome față de stat și se bucură de sprijinul acestuia, inclusiv prin înlesnirea asistenței religioase în armată, în spitale, în penitenciare, în azile și în orfelinate.

(6) Părinții sau tutorii au dreptul de a asigura, potrivit propriilor convingeri, educația copiilor minori a căror răspundere le revine.”

Art. 30 - Libertatea de exprimare

„(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.

(2) Cenzura de orice fel este interzisă.

(3) Libertatea presei implică și libertatea de a înființa publicații.

(4) Nici o publicație nu poate fi suprimată.

(5) Legea poate impune mijloacelor de comunicare în masă obligația de a face publică sursa finanțării.

(6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

(7) Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.

(8) Răspunderea civilă pentru informația sau pentru creația adusă la cunoștință publică revine editorului sau realizatorului, autorului, organizatorului manifestării artistice,

proprietarului mijlocului de multiplicare, al postului de radio sau de televiziune, în condițiile legii. Delictele de presă se stabilesc prin lege.”

O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Art. 2

(1) „În prezenta ordonanță, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex sau orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată sau orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

(8) „Prevederile prezentei ordonanțe nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație.”

Art. 15

„Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.”

Ordinul 27/2024 privind procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor

Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale

Art. 10 Libertatea de exprimare

1. „Orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare.

2. Exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei, a reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informațiilor confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.”

V. Principiile de analiză

19. Potrivit art. 2 alin.1 din O.G.137/2000 republicată, pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile;
- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- existența unui criteriu de discriminare;

- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;
- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege.

20. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al O.G. nr. 137/2000: „*exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile*”). În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, comparația poate fi și ipotetică, nu doar situațiile concrete pot fi comparate.

21. Prin nediferențiere judecătoria Curții Europene a Drepturilor Omului înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: „art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară” (*Marckx împotriva Belgiei*, 13 iunie 1979, §32) sau „analoagă” (*Van der Musselle împotriva Belgiei*, 23 noiembrie 1983, §46) ori „relevant similară” (*Fredin împotriva Suediei*, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma „analoagă ori relevant similară” (*Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit*, 30 iulie 1998, §75).

22. Conform legislației în materie de nediscriminare din România, un aspect definitoriu al discriminării îl constituie criteriul interzis de legiuitorul național prin art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 („*rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată*”), „sau orice alt criteriu” - sintagmă care oferă posibilitatea reținerii oricărui alt criteriu nespecificat de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare. Criteriul, în raport cu elementele constitutive ale discriminării, astfel cum este definit în art. 2, trebuie interpretat în sensul existenței sale ipso facto, ca circumstanță concretizată, materializată, constituind însăși cauza actului sau faptului discriminatoriu și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării.

23. Discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării.

24. De asemenea, o faptă poate fi considerată faptă de discriminare doar dacă atinge un drept, oricare dintre cele garantate de tratate internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională.

25. Prin raportare la art. 15 din O.G. nr. 137/2000, Colegiul va analiza dacă fapta sesizată constituie un comportament manifestat în public care vizează atingerea demnității ori/și crearea unei atmosfere de intimidare, ostilă, degradantă, ofensatoare, îndreptată împotriva unei persoane din cauza unei caracteristici personale (criteriu de discriminare). Dreptul de a nu fi supus discriminării constituie unul dintre drepturile fundamentale într-o societate democratică, dreptul la egalitate constituind un drept cu aplicare imediată și nu progresivă având în vedere că discriminarea în sine este un afront adus demnității umane.

26. Pentru a decide dacă un anumit tratament este sau nu degradant în sensul art. 3 al Convenției europene a drepturilor omului, CEDO examinează dacă scopul aplicării lui este acela de a umili sau înjosi victima și dacă, prin efectele produse, a fost adusă o atingere personalității acesteia, într-o manieră incompatibilă cu art. 3 (*a se vedea, în acest sens,*

Raninen împotriva Finlandei, Decizia din 16 decembrie 1997, Reports 1997-VIII, pag. 2.821-22, paragraful 55). Pe de altă parte, în contextul dreptului de a nu fi supus discriminării și sub acest din urmă aspect, corelativ unui tratament injust, ostil, umilitor sau degradant, trebuie reținut elementul de apreciere de la care un comportament reprobabil ar fi calificat ca ostil, injust până la tratament degradant, astfel cum au statuat instanțele de contencios european, fosta Comisie pentru Drepturile Omului și Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

VI. Motivele de fapt și de drept.

Aplicarea principiilor la speță

27. În drept, Colegiul director trebuie să aprecieze în ce măsură obiectul sesizării este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată, potrivit atribuțiilor și domeniului de activitate al C.N.C.D. Astfel, Colegiul director analizează în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art. 2 al O.G. nr. 137/2000, republicată cât și elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, conform art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională.

28. În fapt, Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării reține spre analiză caracterul potențial discriminatoriu al unor comentarii făcute la o postare de pe pagina proprie a părții reclamate din rețeaua de socializare Facebook, postare prin care petentul reclamă că s-au formulat afirmații false și denigratoare la adresa Ungariei ce au generat un comportament ostil și degradant la adresa comunității maghiare.

29. Colegiul director este chemat să se pronunțe asupra raportului dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitatea persoanei, interzicerea discriminării raportată la obiectul sesizării. Analiza urmărește să stabilească dacă în acest caz s-a depășit limita libertății de exprimare și, în consecință, se impune o ingerință a statului prin aplicarea unei măsuri proporționale cu scopul urmărit.

30. Conținutul postării din data de 15.05.2022 (ora 02:48) conform celor indicate de petentă, este următorul:

„Dacă Ungaria are bani să finanțeze cu sute de milioane de euro învățământul în limba maghiară din România, înseamnă că are bani să plătească și imensele despăgubiri pe care le datorează țării noastre pentru pierderile suferite în timpul Dictatului de la Viena: pentru toți urmașii românilor deportați și prizonieri, pentru averile lor confiscate, pentru bisericile dărâmate, școlile românești desființate, imobilele confiscate care aparțineau statului român. Aflăm de la prietena noastră Ciută Daniela, că prin ordonanță de urgență, guvernul român a amânat până anul viitor plata indemnizațiilor urmașilor românilor deportați în urma Dictatului de la Viena, sub pretextul lipsei de bani de la buget, deși pentru partide, waxxinuri și tot felul de pensii speciale, guvernul are bani. Oricum chiar dacă din 2023, se vor acorda aceste indemnizații, acestea vor acoperi doar într-o mică parte suferința celor năpăstuiți dar nu vor suplini în nicio măsură uriașele pierderi economice, sociale și culturale provocate României de ocupația horthystă. De aceea, Ungaria trebuie să plătească, de aceea guvernul României, indiferent de componența acestuia, trebuie să ceară despăgubiri Ungariei care-și umflă mușchii prin Transilvania și Valea Uzului, inclusiv prin Moldova în zona populată de ceangăi, inclusiv prin „rezidență” sa numită UDMR din guvernul României. Este greu de cuantificat suma pe care țara vecină ne-o datorează, dar cu siguranță că Ungaria nu si-ar mai permite după aceea decât să finanțeze vreo două-trei țigle de pe acoperișul unui sediu UDMR din Harghita, să pună maximum un litru de benzină într-o mașină de la partidul civic maghiar sau să le dea cu împrumut doar un forint găurit fermierilor

din Transilvania ce accesează fonduri în limba maghiară. Propaganda autonomistă a guvenului Viktor Orban ar fi un simplu scâncet de jale. La ora actuală, fiecare copil care studiază în România în limba maghiară primește bursă de studiu din partea statului ungar. Acesta finanțează de asemenea renovarea și construcția unităților de învățământ cu predare în limba maghiară, acordă credite cu dobânzi mici pe zona agricolă în tot Ardealul, inclusiv pentru cumpărarea de terenuri, susține financiar birourile de avocatură pentru acapararea de imobile și terenuri, precum și pentru acționarea în justiție a românilor care luptă pentru identitatea românească. Ungaria are bani, dar cu aceștia trebuie să plătească Dictatul de la Viena!”

Conținutul comentariilor indicate de petentă:

31. Comentariile care formează obiectul prezentei analize au următorul conținut:

„- E momentul ca Ungaria să acorde despăgubiri pentru atrocitățile comise în zona Transilvaniei.

- Să nu uităm ce au făcut secuii pe la nunțile românilor după Diktat. Ar fi bine să se dea publicității toate grozăviile suferite de români.

- Românul e bun și milos, crede în Dumnezeu. Hunii sunt sălbatici criminali.

- Sus Patria și Căpitanul ! (!!)

- Vrășmașii neamului.

- Hoadrele... le au stăpânit vremelnice prin ură și dușmănie, viclenie și forță brută, iar românii au avut mereu de suferit.”

Contextul apariției comentariilor

32. Colegiul director reține în raport de petiția analizată, faptul că reclamatul, a publicat un text pe pagina sa de Facebook, care ulterior a fost comentat de mai multe persoane, fără ca aceasta să modereze comentariile. Colegiul director constată din înscrisurile depuse în probațiune de petentă, faptul că i-a solicitat reclamatului ștergerea textului cât și a comentariilor care instigă la ură împotriva maghiarilor.

33. Din analiza textului cât și a comentariilor sus-menționate, Colegiul director constată că acestea nu depășesc limita libertății de exprimare.

34. Având în vedere că este esențial pentru persoanele care se exprimă public să evite comentarii care pot răspândi și conduce la creșterea intoleranței (a se vedea *Feret v. Belgium* (no. 15615/07), *Chamber of Judgment of 16.07.2009 – CEDO*), Colegiul director recomandă reclamatului la moderarea/ștergerea comentariilor care pot genera un comportament ostil și degradant la adresa comunității maghiare.

35. Colegiul director ia act de Decizia nr. 2612/2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care instanța reține faptul că prin prisma jurisprudenței CEDO, deși comentariile la un articol publicat în spațiul public sunt injurioase și pe alocuri vulgare, totuși aceste comentarii nu se încadrează într-un discurs al urii sau și violenței, ci reprezintă expresia unor judecăți de valoare sau opinii.

36. În același context s-a mai reținut de către instanța europeană faptul că reclamații au șters comentariile în discuție de îndată ce au fost notificați cu privire la intentarea procesului civil, precum și faptul că față de acea campanie denigrată nu se solicitase niciodată eliminarea comentariilor, ci a mers direct în judecată. Dacă s-ar desființa secțiunea „comentarii”, ar fi compromisă libertatea de a comunica informații pe internet.

37. CEDO a mai subliniat faptul că un sistem bazat pe un disclaimer privind responsabilitatea utilizatorilor pentru comentariile postate și un sistem de ștergere a comentariilor la o simplă solicitare a persoanei vizate, pot constitui o alternativă pentru a se realiza un just echilibru între drepturile concurente implicate, în situația în care observațiile utilizatorilor terți nu se manifestă sub forma unor discursuri de incitare la ură și a unor amenințări directe la adresa integrității fizice a persoanelor.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Faptele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din OG nr. 137/2000, republicată, textul publicat se încadrează în limitele libertății de exprimare.
2. Nu se poate imputa răspunderea părții reclamate pentru comentariile adresate de către terțe persoane la postarea reclamatului de pe platforma social-media Facebook.
3. O copie a prezentei hotărâri va fi comunicată părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile de la comunicare, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședința de deliberări:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MOȚA MARIA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN – Membru

Redactată și motivată: C.G.

Data redactării: 27.06.2024

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și a Legii 554/2004, a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

